

flaa nærmere Bestemmelser med Hensyn til Rente-garantien. Jeg tror derfor, det vil være ikke i noget enkelt Aktieselskabs, men i vor Fiskeriindustri, vor Sømandsstands velforsaaede Interesse, om det ærede Udvalg og dette Things Medlemmer kunne beslutte sig til at lade denne Bevilling blive staaende, som den nu engang staaar. Stryses den, vil den jo mulig kunne blive ført tilbage igjen af det andet Thing, hvilket maasse var helbigst at undgaa.

S. Pedersen: I det jeg skal støtte de Udtalelser, vi hørte fra den sidste ærede Læser (Carstensen) mod det Vædringsforlag, Udvalgets Flertal har stillet, har jeg væsentlig kun forlangt Ordet for at gjøre en Henskylling til den høitærede Indenrigsminister angaaende Redningsvæsenet. Der foreligger jo ikke noget Vædringsforlag i denne Retning, og der kan faaledes ikke være Tale om at gjøre nogen Forandring ved, hvad der er foreslaaet paa Finantsloven i dette Aar. Men jeg vil henstille til den høitærede Indenrigsministers Overveielse, hvorvidt han finder de Summer, som her ere opførte som Bederlag for Redningsmandskabet, passende. Det forekommer mig, at de allerede ved deres første Oprindelse under ganske andre Forhold for 20 Aar tilbage vare aldeles utilstedelig ringe, men hvad de ikke allerede vare ringe dengang, det ere de nu; man kan næsten sige, at de ere uanstændige, naar man tænker sig den Risiko og Bestaaenheden af det Arbeide, som er forbunden med at indtræde blandt det faste Redningsmandskab. Naar man tænker sig de Anstrengelser, de ere udsatte for, foruden at de vove deres Liv, forekommer det mig, at den Betaling, der her bydes, er i den Grad lille, at man burde faa at sige udsæ sig for at opstille de Tal og tænke sig, at det skulde være Bederlag for det Arbeide, der kræves af disse Folk, og jeg skal derfor henstille til den høitærede Ministers Overveielse, om han ikke vil være betænkt paa ad Aare at fremkomme med Forslag til Forbedring i den af mig nævnte Retning.

Andræ: Jeg skal slet ikke blande mig i det Spørgsmaal, som har beskæftiget Thinget saa længe, Fiskerispørgsmaalet. Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg finder mig foranlediget til at gjøre i Anledning af Udvalgets Udtalelse om Ingenieurkorpsets eventuelle Anvendelse i det civile Bygningsvæsen. Jeg deler ikke Udvalgets Betænk- ligheder i denne Henseende; men jeg skal slet ikke komme ind paa nogen som helst Drøftelse af Spørgs- maalet. Det vil jeg, at det blot er en Udtalelse af Udvalgets Anskuelse, som er fremført, og som ikke vil give Anledning til nogen paafølgende Af- stemning. Slige Udtalelser — og det var dette, jeg ønskede at faae Leilighed til at sige — maa steds staa alene ved deres egen Vægt, ved de Motiver, som anføres til Gunst for dem, og man

kan umulig ville se Thingets Udtalelse, Thingets Billie eller Thingets Beslutning i en sliq Udtalelse, der ikke følges af en Afstemning. Jeg tror, at det under de nærværende Forhold vil være uhenigtsmæssigt at komme ind paa en Drøftelse af selve Spørgsmaalet.

Indenrigsministeren (Lobjefsen): Med Hensyn til den Udtalelse, der foreligger til § 19 under Nr. 5, kan jeg ganske slutte mig til, hvad der er udtalt fra det ærede Udvalgs Side. Den Anskuelse er ogsaa af mig bleven gjort gjældende under denne Sags tidligere Forhandling, at jeg ikke kan anse det for hensigtsmæssigt at lade det civile Bygningsvæsen henlægges under Ingenieurkorpset. Foruden de Grunde, der bleve anførte af den ærede Drøftør, maa jeg endnu nævne, at det er utvivlsomt, at Ingenieurofficerernes Undervisning og Uddannelse ikke kan tage det Hensyn til en høiere arkitektonisk Dannelse, som maa være nødvendig for Mænd, der skulle kunne tage sig af det civile Bygningsvæsen. Jeg nævnte ved en tidligere Forhandling om denne Sag, at jeg ikke kunde antage, at nationale Mindesmærker, som f. Ex. Roskilde Domkirke og andre saadanne Bygninger, som henhøre til Statens civile Bygningsvæsen, paa rette Maade vilde kunne varetages af Mænd, som ikke havde faaet en Dannelse i en Retning, som kunde antages at gjøre dem skikke til at varetage saadanne Arbeider. — Med Hensyn til det Forslag, som er stillet under Nr. 6, maa jeg her udtale mig imod Udvalget. Det forekommer mig, at de Grunde, som ere anførte af det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Carstensen), Grunde, som forekomme mig fuldstændig udtømmende og oplysende, maa gjøre det lidet tilraadeligt at udstemme den Bevilling, der her er given. Man kan vel have nogen Betænkning ved Bevillingen i formel Henseende, idet det jo er usædvanligt, at man stiller et Aktieselskab en Rente garanti for at indlade sig paa et vist Foretagende; men jeg skal for mit Vedkommende sige, at hvis Andragendet fra de vedkommende Mænd, der agte at sætte sig i Spidsen for dette Foretagende, var gaaet ud paa, at Staten skulde have bevilget i 5 Aar 18,000 Kr. rent ud, saa vilde jeg have støttet dette Forslag i Rigsdagens tvende Afdelinger. Jeg anser det for at være af den allerstørste Vigtighed for den naturlige Udvikling af Fiskerbefolkningens Arbeide heri Landet — den nemlig, at den fra Ryskfiskeriet gaar over til Havfiskeriet —, at man ikke lader dette Spørgsmaal ligge hen, men at man paa ethvert Punkt, hvor der fremkommer Leilighed til at se denne Sag udviklet, der støtter den og paa bedste Maade virker til at komme ind paa denne Vej. Det er iøvrigt ikke nogen ny Vej, man i den Henseende her slaar ind paa; thi i en Række af Aar har Rigsdagen bevilget Penge til Baadehavne for Fiskere. Disse Baade-